

Список використаних джерел:

1. Social and Solidarity Economy. Beyond the Fringe / Ed. by P. Utting. – London, 2015.
2. Франко І . Найновіші напрямки в народознавстві. / Зібр. тв. у 50-ти т. – Т.45. – К., 1986.
3. Кутуєв П.В. та ін. Теорія соціальних змін: сучасні соціологічні концептуалізації. – К., 2014.

Хохич Д.Г.

к.е.н., доцент,

*ДВНЗ “Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана”*

Роль державно-приватного партнерства в підтримці та розвитку соціальних інновацій

Під соціальними інноваціями розуміють нові рішення (продукти, послуги, моделі, процеси і т.п.), які відповідають соціальним потребам та ведуть до нових, покращених можливостей, цінностей та сосунків. Сьогодні роль соціальних інновацій у суспільстві дедалі зростає, що зумовлено, зокрема й тим, що деякі перешкоди до стабільного й стійкого економічного зростання (наприклад, зміна клімату, незайнятість молоді, старіння нації, а також зростання соціальних конфліктів) можна подолати тільки за допомогою такого роду інновацій. Важлива роль у введенні інновацій та сприянні розвитку науки й технологій належить державі, яка використовуючи механізм державно-приватного партнерства намагається втілити їх у життя.

Залучення вітчизняного державно-приватного партнерства в інноваційну сферу пов'язано з неспроможністю держави реалізувати покладені на неї функції, передбачені статтею 328 Господарського кодексу України та статтею 6

Закону України «Про інноваційну діяльність», а саме фінансувати, організувати та навіть здійснити належне регулювання в цій сфері. До сьогодні не прийнята стратегія інноваційного розвитку; не визначена інноваційна політика держави; не реалізуються пріоритетні напрями інноваційної діяльності; не працюють механізми державної фінансової підтримки через неузгодженість виділення коштів на такі цілі з бюджетним та податковим законодавством; не має розгалуженої інноваційної інфраструктури, а її окремі елементи (технопарки, наукові парки) існують у рамках нестабільного правового поля за відсутністю будь-якої (після прийняття Податкового кодексу України) фінансової підтримки.

У результаті — інноваційна діяльність в Україні залишається не розвиненою, а в рамках національної інноваційної системи сформувався суттєвий розрив у взаємодії її елементів у трикутнику: приватний бізнес, наука і держава. Для того щоб заповнити цей розрив, необхідна нова основа інноваційних відносин (правова модель), яка б дозволила дотримуватись балансу публічних і приватних інтересів в інноваційній сфері, забезпечити функціонування інноваційного ринку та підприємництва, залучити приватні інвестиції до інноваційного розвитку. Такою приватноправовою моделлю, що базується на рівності партнерів, довірі та свободі договору, стає модель державно-приватного партнерства.[1]

Суть державно-приватного партнерства полягає у поєднанні зусиль держави, науки та бізнесу для реалізації проектів, що мають важливе соціально-економічне значення, але несуть значні ризики. Для держави переваги використання державно-приватного партнерства полягають у можливості залучення приватних партнерів для реалізації соціально-економічних проектів та проектів, що відповідатимуть рівню проектів на глобальному ринку.[2]

Для приватного сектору державно-приватне партнерство також має низку переваг, а саме: можливість використання інфраструктури та різноманітних розробок державних наукових установ, доступ до державного фінансування та

інші пільги, пов'язанні з державною підтримкою (наприклад, податкові пільги, пом'якшення регуляторних обмежень тощо).

Вказані переваги використання державно-приватного партнерства мають наслідком поширення його використання у галузі інноваційних технологій в Європі та світі.

Список використаних джерел:

1. О. Сімсон Державно-приватне партнерство в інноваційній сфері // Вісник Академії правових наук України.– №4. – С. 222-230.
2. М. Савчук Інновації крізь призму ДПП// Юридична газетаonline. – 28.09.2017 р. - <http://jur-gazeta.com/publications/practice/derzhavnoprivatne-partnerstvo/>

Шевченко В.Ю.,

к.е.н., доцент

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Соціальна спрямованість діяльності міжнародних банків

Посилення взаємодії економічних і соціальних процесів в сучасних умовах охоплює також зростання соціальної спрямованості діяльності фінансових і банківських інституцій. Сучасна еволюція банківських інституцій обумовлена глобальними процесами та системними змінами в економіці та фінансах. Основними глобальними процесами що впливають на банківську діяльність, є:

- стабілізація та диференціація економічного зростання в світі;
- суперечлива взаємодія інтеграційних та дезінтеграційних процесів;
- волатильність міжнародних товарних та фінансових ринків;
- рекомпозиція міжнародних потоків капіталу;
- стрімке поширення блокчейну і нових фінансових технологій.